

## Portfolio-aflevering: Det Naturalistiske Teater og Det Episke Teater

### Det Naturalistiske Teater

Det Naturalistiske Teater handler om, at gøre stykket så naturtro som muligt – når man så teateret, skulle det være som om man kiggede lige ind i en normal dagligstue, hvor handlingerne skred frem, som de nu ville i en realistisk hverdag. Derfor var scenografien, så naturlig som muligt, i den forstand, at det skulle ligne en hver stue.

Den naturalistiske spillestil handler om, at være så naturlig i sin rolle som muligt, man skal altså skabe en naturlig tilstand hos skuespilleren og en menneskelig sandhed i figuren. Skuespilleren brugte bl.a. Stanislavskijs metoder; "det magiske hvis" og sanseerindring, til at komme tættere på deres roller. "Det magiske hvis" handler om at finde frem til, hvad man som skuespiller ville gøre, hvis man var i ens rolles situation, hvor sanseerindringer handler om, at huske tilbage på en personlig begivenhed, som minder om den ens rolle står i, for at kunne relatere og finde de rigtige følelser og ansigtsudtryk frem.

Hvad gælder dramaturgi i det naturalistiske teater brugte man Aristoteles' teori om tragedien – det betyder, at man har en stram komposition uden sideforløb, og hvor det kun er centreret om en konflikt, men hele stykkets handling skal helst kun foregå inden for et døgn.

Jeg spillede "Fru Doris Blom" i stykket "Agnete", som er skrevet i 1893. Det er et naturalistisk stykke som tager problemer op til debat. I stykket følger man den fraskilte Agnete, som begiver sig rundt i det kunstneriske miljø i København; her bor hun hos Fru Doris Blom, som passer på og tager sig af hende. For at forstå min karakter bedre, så brugte jeg Stanislavskijs metode, om det "magiske hvis", hvor jeg stillede spørgsmål til, hvad jeg ville gøre, hvis jeg var i den samme situation som Fru Doris Blom. Derudover lavede jeg en karakteristik over hendes person, så jeg vidste, hvorfor hun agerede og reagerede som hun gjorde under scenen. Vi sørgede også for, at scenen lignede en normal dagligstue med bl.a. blomster og billeder.

FOTO

### **Det Episke Teater**

Det Episke Teater opstod i mellemkrigstiden, som var en tid, hvor de rige blev fattige og de fattige blev endnu fattigere. Samtidig var den første verdenskrig slut, så nu skulle der festes og folk ville underholdes. Men det episke teater gjorde mere end at underholde, det fik folk til at tage stilling og stille spørgsmål.

Formålet med det episke teater var, at fremmedgøre publikum overfor det, som skete på scenen, denne metode kaldes også for "Verfremdungs-effekten", men samtidig handlede det om at få publikum til at undre sig over samfundskritiske problemstillinger.

Det episke teater kendetegnes ved bruddet på den fjerde væg, da man begyndte, at henvende sig direkte til publikum under stykket. Derudover brugte man skilte til at indikere tid og sted. Man brugte også sang og levende musik, vilde teatraliske kostumer og rekvisitter, men vigtigst, så handlede det om, at bryde illusionen om, at det der skete på scenen var skuespil. Skuespillerne brugte gestus og stilisering, og de gik ud og ind i deres roller, og til tider snakkede de om deres roller i tredje person, mens de var på scenen. Alle disse elementer blev brugt til at opretholde en distance mellem skuespiller og rollen. Scenografien skulle være simpel og konstruktivistisk, hvilket betyder, at den samme rekvisit skulle kunne bruges flere gange.

For at bryde naturalismen i vores visning, så brugte vi et skilt, som viste hvor vi var og hvornår, vi brugte regibemærkninger og kommenterede undervejs i stykket på vores egne roller. Der var derudover en fortæller i vores episke stykke. I starten af vores stykke, der sang vi også en sang, og derudover så henvendte jeg mig til publikum flere gange under stykket.

FOTO